

Förenade målen T-297/01 och T-298/01

SIC — Sociedade Independente de Comunicação, SA
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Statligt stöd — Offentliga TV-kanaler — Klagomål — Passivitetstalan —
Kommissionens ställningstagande — Nytt eller befintligt stöd — Begäran om
förklaring av att det saknas anledning att döma i saken — Bestridande —
Verkställande av en dom om ogiltigförklaring —
Kommissionens utredningsskyldighet — Rimlig tid”

Förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) av
den 19 februari 2004 II - 746

Sammanfattning av domen

1. *Passivitetstalan — Upphörande av passiviteten efter det att talan väckts — Föremålet för talan har bortfallit — Anledning saknas att döma i målet (Artiklarna 226 EG, 232 EG och 233 EG)*

2. *Passivitetstalan — Tillämpningsområde — Bestridande av omfattningen av skyldigheten att verkställa en dom om ogiltigförklaring — Omfattas (Artiklarna 232 EG och 233 EG)*
3. *Passivitetstalan — Institutionen har underrättats — Ställningstagande i enlighet med artikel 232 andra stycket EG — Begrepp (Artiklarna 230 EG och 232 andra stycket EG)*

1. Det rättsmedel som föreskrivs i artikel 232 EG, som har andra ändamål än det rättsmedel som föreskrivs i artikel 226 EG, bygger på den uppfattningen att det vid rättsstridig passivitet från en institutions sida skall vara möjligt att väcka talan vid domstolen för att få fastställt att underlåtenheten att agera strider mot fördraget, då den berörda institutionen inte har avhjälpt denna underlåtenhet. En sådan fastställelse skall, enligt artikel 233 EG, medföra att den svarande institutionen vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens dom, utan att detta påverkar sådana yrkanden om utomobligatoriskt skadestånd som kan följa av samma avgörande. Om den underlåtna åtgärd som är föremål för tvisten har vidtagits efter det att talan väckts men innan dom har avkunnats, kan en förklaring från domstolen som fastställer att den ursprungliga underlåtenheten är rättsstridig inte längre få de följder som föreskrivs i artikel 233 EG. Det innebär att talan i detta fall mister sitt föremål, på samma sätt som då svarandeinstitutionen efterkommer anmodan att vidta åtgärder inom två månader och att det därmed saknas anledning att döma i saken. Den omständigheten att institutionens ställningstagande inte tillfredsställer sökanden är i detta hänseende utan betydelse, eftersom artikel 232 EG avser passivitet som består i underlåtenhet att vidta

åtgärder eller att ta ställning men inte i antagandet av en annan rättsakt än den som sökanden skulle ha funnit önskvärd eller nödvändig.

(se punkt 31)

2. Passivitetstalan utgör det lämpliga sättet för att få till stånd en prövning av huruvida en institution, utöver att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten, även är skyldig, i enlighet med artikel 233 EG, att vidta andra åtgärder beträffande andra rättsakter som inte har ifrågasatts inom ramen för den ursprungliga talan om ogiltigförklaring. Därav följer att passivitetstalan även utgör det lämpliga rättsmedlet för att fastställa en institutions rätts-

stridiga underlåtenhet att vidta åtgärder för att följa en sådan dom.

3. En rättsakt mot vilken en talan om ogiltigförklaring inte kan väckas kan utgöra ett ställningstagande som medför att en institutions passivitet upphör, om den utgör ett led i ett förfarande som i princip skall resultera i en rättsakt som kan utgöra föremål för en talan om ogiltigförklaring.

(se punkt 32)

(se punkt 53)